

1. adventna nedelja – leto C

Prihod Sina človekovega

»Znamenja bodo na soncu, luni in zvezdah. Na zemlji bo stiska med narodi, v zmedi zaradi bučanja morja in valov. Ljudje bodo hiralali od strahu in pričakovanja tega, kar pride nad ves svet, kajti nebeške sile se bodo majale. In tedaj bodo videli Sina človekovega priti na oblaku z močjo in veliko slavo. Ko se bo to začelo dogajati, se vzravajte in vzdignite glave, kajti vaša odkupitev se približuje.«

Spodbuda k budnosti

»Varujte se, da vam srca ne bodo obtežena z razuzdanostjo, pijanostjo in življenjskimi skrbmi in da vas tisti dan ne ujame nenadoma kakor zanka. Prišel bo namreč nad obličje vse zemlje. Zato bedite in vsak čas molíte, da bi zmogli ubežati vsemu temu, kar se bo zgodilo, in stopiti pred Sina človekovega.« Lk 21,25-28;34-36

Bedite in molite

V današnjem evangeliju je moja pozornost pritegnila navidezna **protislovnost sporočila**. Jezus pravi, **da se bodo nebeške sile majale** in hkrati naj bedimo in molimo, da bi mogli ubežati vsemu temu, kar se bo zgodilo. Če so nebeške sile ime za kozmične pojave, za padanje zvezd z neba, znamenja ne soncu in luni ter za bučanje morja, potem je zame vprašanje, **kako mi lahko pomaga budnost in molitev, da bi temu ubežal?** Kam naj bi ubežal pred temi vesoljnimi pojavi? No, najbrž prav nikamor. Torej so nebeške sile in znamenja na soncu ter bučanje valov le podobe nekkih drugih nebeških sil, ki se bodo ob koncu rušile. Ko sem se tako spraševal, mi je prišla misel, da je pravzaprav temeljna nebeška sila ljubezen in ne veselje. Nebesna telesa, zvezde in sonce, so tista, po katerih se lahko orientiramo. A še veliko pomembnejši so božji zakoni in Kristus sam, ki nam kažejo smer našega bivanja in nam dajejo končni smisel.

Če je to pomen teh besed, potem nam Jezus **govori tudi o današnjem trenutku**. Ali je to zadnje obdobje obstoja sveta, ne vemo. Lahko pa z gotovostjo trdim, da svet okuša majanje nebeških sil in vidi padanje zvezd z neba. Ko je **ljubezen sprevržena** v iskanje užitka, ko je božje povabilo človeku, naj sodeluje pri soustvarjanju stvarstva celo s posredovanjem življenja, sprevrženo do te mere, da se hoče pred povabilom zaščititi in da dar življenja jemlje kot nepotrebno breme, potem je jasno, da je načeto vse, kar je Stvarniku najbolj sveto. **Ko temeljni zakoni narave, niso več sveti**, ko je vse predmet človeške samovolje, je jasno, da se nebeške sile majejo.

V tem smislu se zdi tudi zelo **pomenljivo opozorilo: Varujte se, ... da vas tisti dan ne ujame nenadoma kakor zanka**. Zanka namreč ni nevarna, če jo vidimo. Težava je v tem, da jo lovec dobro skrije na zelo običajne poti, in se žival vanjo ujame takrat, ko se ji zdi, da hodi po najbolj varnem terenu.

Je res nevarno, da bi se ujeli v rušenje nebeških sil, da bi bili sami žrtve vseh teh procesov? Najbrž bo večina pomislila na nevarnost spremenjenega družinskega zakonika, ali pa na perversnost družbe, ki se ji ne moremo izogniti in nam grozi od zunaj. Žal ne mislim na te zunanje zanke. Te so zelo opazne. **Verjamem, da nas Jezus opozarja na tiste zanke, ki so zelo skrite** in se nanje ujamemo čisto po tiho. Kako? Odgovor vidim v vprašanju: **Ali vemo, kaj je povzročilo začetek rušenja zgoraj omenjenih nebeških sil? Kdaj so začele z našega neba padati zvezde in je sonce začelo temneti?**

Zame je odgovor preprost, a doživljam, da je večini grozno nepriljubljen. Poznate trditve: Jem tisto, kar mi paše; delam tisto, kar mi paše; glej, kako se obnašaš, da se ne boš komu zameril; pazi, kaj govoriš; nekaj pa si le moram privoščiti; kdo pa ne dela za dobiček? itd. itd.

- **Temeljno vodilo življenja, kakšen načrt ima Bog z nami**, kaj Bog hoče in kaj je njegova volja – je zamenjalo načelo: **Delaj, kar ti nam paše!**
- **Iskanje večne Resnice**, resnično lepega, dobrega in edinega, **je zamenjala prilagodljivost javnemu mnenju**, ugajanje, iskanje kompromisov.
- **Temeljno središče sveta**, ki je Bog sam, je spodrinila lažna človekova samozavest, ko se je **človek sam** postavil za središče vsega.
- **Edini resnični človekov smisel**, ki je v ljubezni, je zamenjalo iskanje **užitka in dobička**.

Kdo si upa trditi, da ga vse te sprevržene trditve, ne zaznamujejo? Ali je res bistvena razlika v najinem početju, če greš ti v nedeljo v gostilno, ker ti tako paše, jaz pa grem v cerkev, ker mi tako paše in ne, ker je Bog moje vodilo? Ali je res bistvena razlika med mojim in tvojim razmišljanjem, če pa se najine misli razlikujejo le toliko, kolikor pripadava drugačni stranki ali drugačnemu verskemu prepričanju, v katerega sva se rodila? Mar eden ali drugi išče resnico, ali le ugajava drugi skupini ljudi? Ali se moj svet, ker sem duhovnik, vrti kaj manj okrog moje lastne osi, kakor tvoj, ki si mogoče neveren in javno praviš, da se ti je vrteti okrog Boga nesmiselno? Da o tem, kako je Jezus prepoznal več ljubezni pri prostitutki kot farizejih, ne govorim.

Nebeške sile se majejo. Zanke so skrbno nastavljene, saj hudič ne počiva. Adventi čas je mogoče za naju oba priložnost, da pomisliva, kje vse, naju že držijo zanke, ki vlečejo v smeri majanja nebeških sil. Tiste drobne malenkosti, ki so nekatere odpeljale tako daleč, da se midva nad njimi mogoče zgražava, so nama najbrž že dobro zlezle pod kožo. Naj jih v adventnem času spoznava, priznava in se jih skušava z božjo pomočjo znebiti.

Bedimo torej in molimo, da bi zmogli ubežati vsemu temu, kar se bo zgodilo, in stopiti pred Sina človekovega.